

TAMTAM

Nezávislý skautský časopis ze Švýcarska

DUBEN 1995

ROČNÍK XXII (1994/1995)

ČÍSLO 3 (124)

Cipovy osmdesátiny

Dne 14. dubna se dožívá legenda exilového skautingu osmdesátky. Velké většině čtenářů nemusíme oslavence dlouho představovat a tak jen několik údajů pro nezavěšené.

Občanské jméno: Dr. Tibor Grandtner.

Povolání: profesor slavistiky, ale za povolání Bratrstva bolševické pracky se živil i jako instalatér.

Skautská stezka začínala od vlčácké píky přes skautské dospívání až po úspěšného činovníka. Cipa má doma film ze Svojsíkovy návštěvy na Slovensku, kde hrdě mašíruje po boku A.B.S.

Po válce čelným představitelem Slovenského Junáka až do rozpuštění. Za Pražského jara činný při znovuoživení. Pek útěk za hranice, usazení v Holandsku.

Začátkem sedmdesátých let spoluzakladatel Přípravného výboru exilového skautingu. Brzy nato se zúčastní ve Winterthuru ustavení Českého a slovenského skautingu v Evropě a krátce nato stojí ve vedení jeho holandské oblasti. Po smrti prvního evropského náčelníka Maugliho je zvolen na jeho místo. Tuto funkci vykonává s tříletou přestávkou dodnes a to s velkou pílí, obětavostí a zodpovědností.

Hned v počátcích založil naši skautskou edici SKAUTES, které vydala spousta užitečných příruček. Jemu patří hlavní zásluha o vydání stupňů zdatnosti pro skauty, vlčata i světlušky, které jsou dodnes podkladem pro příručky na Slovensku. Několik roků redigoval náš ústřední časopis Šíp.

/Dokončení na str.10/

Skautský národní památník IVANČENA zdemolován! I TO JE DEMOKRACIE ???

Na 10. straně zveřejňujeme zprávu z denního tisku o zničení mohyly na Ivančence. Pepče nám k této události zaslal rozsáhlý článek, který otiskujeme ve zkráceném znění. Ilustrace dodal Sam z Kvasic.

Skauti, trampové a celá široká veřejnost se nedávno dozvěděli, že vandalským způsobem za použití trhavin byl vyhozený do vzduchu skautský národní památník Ivančena pod Lysou horou v Moravskoslezských Beskydech.

Oldskaut z ostravské Třicítky, vydavatel časopisu Tramp a jeden ze za-

kladatelů mohyly Zdeněk Vašíček -Dáblík k tomu poznamenává:

"Velký počet pamětních desek byl výbuchem vytržen ze svého usazení ve struktuře památníku. Rozbit, roztrískán a rozmetán po okolních svazích. Mohyla Ivančena je pod patronací UNESCO a tím zakreslena ve všech mapách. Proto je tento čin neuvěřitelně vandalský!

Ojedinelá mohyla rostla od roku 1946 na věčnou paměť pěti ostravských skautů, kteří byli za odbojovou činnost 24.4.1945 popraveni gestapem v Polském Těšíně. Na jejich počest jsme se v ostravské Třicítce rozhodli a postavili mohylku na místě, kde se příslušníci odbojové skupiny "Slezská legie" scházeli. Vždy v den jejich popravy jsme tam uctili jejich památku. Tato tradice trvá plných 49 let! Za tu dobu věnovali mohyle pamětní desky skauti a trampové z Československa, Polska i jiných států. Je v ní též uloženo i šest

uren zemřelých kamarádů. Mohyla měla i vzácné kameny, např. měsíční kámen od amerického skauta - astronauta N. Armstronga. Obsahovala i kameny z And, Rocky Mountains, Aljašky, Tibetu, Nového Zélandu. Ve výčtu můžeme pokračovat Popocatepetlem, Kilimandžárem, havajskou lávou apod. Velmi mnoho skautů a trampů položilo svůj kámen na mohylu. Kromě nich i tisíce kolemjdoucích.

Do roku 1989 byla Ivančena symbolem odporu proti nesvobodě. Každoroční hromadné výstupy se konaly pod pečlivým dohledem SNB a StB. Byly spojeny s represivními opatřeními: zákazem výstupu, kontrolou občanských průkazů, používáním skrytých kamer a odposlechem.

Léta jsem byl za aktivitu ve věci Ivančeny vězněn. Mohyla se pro nás stala nedotknutelným místem. O to smutnější je, že tento vandalský čin se stal v nové, demokratické republice!!!"
Tolik Dáblík.

Letos uplyne 50 let od popravy mladých lidí-skautů, kteří obětovali své mladé životy za svobodu vlasti. Skautský památník Ivančena bude obnovený. Byla založena Nadace Ivančena. 77

Skautský národní památník IVANČENA zdemolován!

I TO JE DEMOKRACIE ???

Nový památník bude tvořit velký pískovcový kvádr od akademického sochaře M. Robička. Najdeme na něm vícejazyčně vyrytý nápis o významu Ivančeny i o tom, proč a jak mohyla vlastně vznikla. U kamene se postaví nástupiště se stožárem. Mohyla se upraví do obdélníku a bude zpevněna železobetonovým věncem. Do podstavce se vsadí fragmenty rozbitých desek. Dovolí-li to počasí, chtějí skauti a trampové z Ostravska část výstavby památníku zvládnout do 50. výročí vzpomínkových setkání. Bude to 24.dubna 1995.

Podle prvního sdělení policie provedla tento vandalský čin fašistická bojůvka z Lískovce. Vyšetřování nebylo do uzavěrky TAMTAMU ukončeno.

2.2.1995 PEPČA /N.Mesto n.V./

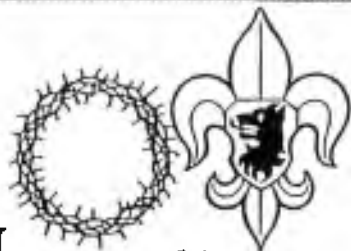

Světelská výzva

Založení českého skautingu A.B.Svojsíkem je spojeno s Orlovskou myslivnou nedaleko Světlé n.S., kde se konalo i několik prvních skautských táborů u nás. To se ale žádný, tudy procházející poutník, nedozví. Připomenut mu je pouze básník Jiří Wolker, který se prvních táborů účastnil. Důležitost události a místa s ní spojeného nás vede k výzvě zřídít u Orlovské myslivny památník prvního náčelníka českého Junáka v zří 1996. Navrhujeme tyto možnosti:

1. Pomník v blízkosti myslivny, na místě prvního tábora spolu s mohylou z kamenů přinesených ze všech koutů České republiky.
2. Pamětní deska na stěně myslivny a na místě prvního tábora mohyla z kamenů.

Žádáme skautstvo České republiky i republiky slovenské a taktéž české exilové skauty ve světě, aby zvážili pro český skauting dalekosáhlý symbolický význam myslivny v Orlov- /dále na str.12/

IVANČENA

PAMÁTNÍK ODBOJE ČESKÝCH SKAUTŮ
PROTI NACISTICKÝM OKUPANTŮM

24. DUBNA - SVATÉHO JIŘÍ - JE SVÁTEK SKAUTŮ CELEHO SVĚTA. BOJ LEGENDÁRNÍHO RYTÍŘE-SVĚTLE S DRÁKEM SYMBOLIZUJE BOJ PROTI NEPRÁVU A KRÁVDĚ, NÍZKOSTI A POKRYTECTVÍ. TYTO IDEÁLY BYLY NESLUČITELNÉ S FAŠISMEM A PROTO NACISTÉ ZA OKUPACE ČESKOSLOVENSKA JUNÁKA ROZPUSTILI. MNOHO SKAUTŮ VŠAK POKRAČovalo VE SVĚ ČINNOSTI ILEGALNĚ A V DUCHU SLIBU, DANÉHO REPUBLICE, SE ZAPOJILO DO ODBOJOVÉHO HNUTÍ. JEDNOU Z ORGANIZACÍ BYL, ODBOJ SLEZSKÝCH JUNÁKŮ NA OSTRAVSKU, SPOLUPRACUJÍCÍ S PARTYZÁNY V BESKYDECH. V POSLEDNÍCH DNECH VÁLKY POMOCÍ KONFIDENTŮ PŘIŠLO GESTAPO NA STOPU VEDENÍ ORGANIZACE, JIŽ TVOŘILA PĚTICE OSTRAVSKÝCH SKAUTŮ: VLAĐA ČERMÁK, VLAĐA PACH, OTA KLEIN, MILAN ROTTER A QUIDO NĚMEC. TI VŠICHNI BYLI ZATČENI, ODVLEČENI DO POLSKÉHO TĚŠINA A ZDE BEZ SOUDU POSTŘILENI, PŘÁVĚ V DEN SKAUTSKÉHO SVÁTKU, 24. DUBNA 1945. NA PAMÁTKU ZAVRAZDĚNÝCH, K NIMŽ SE RAĐÍ I TISÍCE DALŠÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ ČS. JUNÁKA PADLÝCH ZA VLÁST, ZALOŽILI DNE 6.ŘÍJNA 1946 OSTRAVŠTĚ SKAUTI PAMÁTNÍK NA HORSKÉM HRĚBTU IVANČENA V BESKYDECH, V OBLASTI LYSÉ HORY. KE KRŽI NA KAMENNĚ PYRAMIDĚ PŘIČÁTELY UCTÍ PAMÁTKU SVÝCH PADLÝCH BRATRŮ JUNÁCKÉ ODDÍLY Z ŠIROKÉHO OKOLÍ A OD PADEŠÁTÝCH LEŤ, KDY SKAUTSKÉ HNUTÍ BYLO OPĚT V ČESKOSLOVENSKU POTLAČENO, I TURISTÉ, TRAMPOVĚ A TÁBORNICI. HLAVNÍ SKAUTSKÉ PUTOVÁNÍ NA IVANČENU SE KONÁ OBVYKLE V NEJBLIŽŠÍ SOBOTU OKOLO 24.DUBNA. STALO SE TRADICÍ, ŽE KAŽDÝ ÚČASTNÍK S SEBOU NESE KÁMEN, KTERÝ PŘILOŽÍ K PYRAMIDĚ. NECHŤ OBĚTI, JEŽ PAMÁTNÍK NA IVANČENĚ PŘIPOHŮJÁ, NEBYLY MARNÉ!

PŘÁTELSTVÍ

Motto: "Někdo má to štěstí, že má
schopnost být přítelem."

Jan Werich

Přátelství - kolik toho o něm již bylo napsáno a řečeno. Co to je ale právě přátelství? Bratr Petr Hájek - Balů ve svém zamýšlení říká, že na cestě k přátelství musíme udělat tři kroky:

1. žít sám se sebou v míru,
2. žít s druhými v míru,
3. žít pro druhé.

Zdá se to na první pohled velice jednoduché, ale není tomu tak. První krok je velice těžký - nejprve si musíme udělat "inventuru" ve své duši. Pravdivě nalézá své chyby, podívat se na sebe pohledem zvenku (co se mi nelíbí na druhých a jak se ve stejné situaci chovám sám) a hlavně se svých chyb zbavit, zdokonalovat sám sebe. Ve chvíli, kdy mohu říci, ano žiju sám se sebou v míru, lze udělat druhý krok. Jediným svědkem a dohlížitelem je naše svědomí.

Ani druhý krok není jednoduchý. Přesto ho musíme učinit, chceme-li dojít k cíli. Začíná na křížovatce cest životem. Je cesta sobectví - ta k cíli nevede - dřív nebo později narazíme na sobectví ještě větší, než je to naše. Je ale také cesta svědomí, vstupem na ní činíme druhý krok - jdeme hledat dobrého člověka v druhých lidech - nechceme již být sami, nýbrž ve společnosti přátel. Naslouchejme jejich hlasu. Od kroku číslo dvě již jen málo zbývá k tomu poslednímu: žít pro druhé. Ano to je to důležité - přátelství může být jen tam, kde jeden pro druhého dokáže dýchat, žít, kde TY je více než JÁ.

Přátelství může být jen mezi dobrými lidmi a dobrý člověk je ten, který má krásnou duši. V čem spočívá krása duše? - V ušlechtilosti myslí, v dobrotě srdce, ve snášenlivé povaze, v službě pravdě a spravedlnosti, v konání dobra. Kolik je ale takových lidí? Nepovažujeme často za přátelství pouhé kamarádství? Kdo z nás může s čistým svědomím říci: ano, já jsem dobrý člověk, já jsem hoden skutečného přátelství.

Již Aristoteles řekl: "Dokonalé je přátelství dobrých lidí, rovných si v ctnosti. Neboť takoví přátelé si přejí navzájem dobro, a to ze žádného jiného důvodu, než že jsou dobří a dobří jsou sami ze sebe, živelně. Ti lidé, kteří přejí dobro svým přátelům pro ně samé, jsou pravými a nejlepšími přáteli." Ano, přátelství dobrých lidí je jediné, které se nedá ničím zničit, neboť je budováno na absolutní vzájemné důvěře. Toto přátelství trvá tak dlouho, dokud jsou lidé dobří a ctnost je trvalá hodnota. Přátelé si musí zůstat rovni, aby přátelství vytrvalo.

Rovní v rovině lidských hodnot, né v postavení. I lidé různého postavení, věku, vzdělání či náboženství mohou být dobrými přáteli, jsou-li dobrými lidmi. Přátelství oživuje prázdnotu opuštěných duší, rozptyluje smutek sklíčených, hojí rány trpících. To je jeho skutečná cena. Přátelství je dar, který můžeme někomu nebo někdo nám darovat. Nedá se koupit ani prodat, ale můžeme ho ztratit - vlastní slabostí, nedůsledností, nepochybností. Toho nikdy nedopustíme. Zklamat přítele, který mi věří, je ten nejtěžší zločin, kterého je člověk schopen - zradit přítele je vlastnost nejspatnějšího člověka. Ztráta přítele je největší škodou v lidském životě.

Vážme si tedy přítele, máme-li ho a buďme i my jemu dobrým přítelem. Hledáme-li ho, hledáme také sami v sobě - ukazujme se sobě tak, jak chceme být viděni druhými. K přátelství

bychom se měli chovat jako k tajemství - hovořit o něm jen v důvěrných chvílích, dorozumívat se beze slov - to jsou ty krásné chvíle, kdy ústa mlčí, ale srdce a duše spolu hovoří.

AMICUS COGNOSITUR AMORE, MORE, ORE, RE.

Přítel se pozná podle lásky, mravů, řeči, skutků.

Velice moudře o přátelství dokázal hovořit pan Werich a jeho následující slova mi mluví z duše:

"Nechci, aby člověk, který je mým přítelem, souhlasil se vším, co dělám. A potřebuju, aby on nevyžadoval můj souhlas se vším, co on dělá. Jsem rád, když mě bere jako balíček, protože já ho taky tak беру. Ale k tomu musíte být dostatečně svůj. Vy i on. Vy v jeho očích, on ve vašich. V tom je podstata přátelství: Dát druhému kredit, který od něho chci. Napřed ho však musíme dát. Když to dělají oba, nemohou být vedle."

Přátelství je schopnost ten, kdo přese všechno věří, že existují velkorysí lidé s dobrým srdcem, ten, kdo je dokáže neustále hledat.

Přátelství je závazek, slib, který přijímáme jednou provždy a z kterého za žádných okolností nedokážeme ustoupit, couvnout - v každé situaci vytrváme. To je pravé a skutečné přátelství -
Rolf (Havlíčkův Brod)

PILULČINY NEŠŤASTNOSTI

Populární Pilulka, která na Východě prodává odznaky koncernu O.K.O., nezají štěstím. Sběratelé totiž za odebrané odznaky nepříliš rádi platí. Pilulka je musí upomínat, což leze do peněz. Jiní - aby ušetřili peníze za loupežnické sazby České pošty - zasílají koruny namísto složenkou v dopisech. Někdy se tyto obálky "ztratí". Samozřejmě nikdo nedokáže, že peníze byly skutečně odeslány a tak si nebohá Pilulka musí odřící nedělního frtana a uhradit pohledávku ze svého.

Koncern O.K.O. se domnívá, že odznaky u Pilulky objednávají výhradně SKAUTI. A ti by měli být čestní...

/V příštím čísle zveřejníme adresy největších ostudouš/.

Miky

BUĎ PŘIPRAVEN! (Toť vše...)

Skautský rok 1969-70 vrcholil. Ještě posledních pár hezkých dnů na skautském táboře a milé setkání u táborového ohně ostravských skautů v Belušských Slatinách. Poslední stisky rukou v gilwellském kruhu bratrů z Trenčína, Ostravy, Štítné a Pověžské Bystřice. Je konec prázdnin a před námi je velká neznámá. Jak dál?

Protože Junák byl komunisty podruhé zlikvidován, rozhoduje se vedení skautů ve Štítné pro nejschůdnější možnost další existence pod hlavičkou Svazarmu, který zatím dává dost velké pole působnosti. Slibový odznak vystřídá nový oddílový znak Vatra. V podstatě to je stylizované lilie. Pracujeme tedy dál. Pod novou firmou, avšak se starým programem.

Pustili jsme se do práce se snahou ještě větší chuti než v roce 1968. Byli jsme nabití energií a touhou prožívat co nejvíce krásné chvíle tajného skautování. Možné, že jsme chtěli všem - ale hlavně sobě - dokázat, že nás nikdo nemůže umlčet. Odznaky a názvy nám sice mohou vzít, ale myšlenku bratrství se jim nikdy nepodaří zničit.

Byly to krásné roky. Řadu let jsme jezdili na společné tábory s bratry ze Slovenska. Chlapci a děvčata z Pověžské Bystřice, Nové Dubnice a Štítné vytvořili výbornou partu. Pořádaly se srazy s večírky, kde se navazovala přátelství, která trvají dodnes.

Situace se však stále zhoršuje. Doslova nás nutí zúčastňovat se bezduchých akcí pionýrské organizace. Na tábory přicházejí stále častěji kontroly typu: "Co znamená ta zaseknutá sekera u stožáru? Kdo vám dovolil nosit skautské opasky? Co

dělá ta Foglarova hra na vývěsece?" a podobně. Pracovat s novými dětmi ve skautském duchu bylo příliš nebezpečné. V roce 1978 odjíždí náš oddíl na poslední tábor. Tábor poraženého smrku. Vše končí! Zapomeňte!

Činnost tajných skautských oddílů skončila i na Slovensku. Všichni však nezapomněli. Dál se setkávají Kim s Bobrem z oddílových vedoucích se stávají sběratelé. Pro svou potěchu, ale v koutku duše si říkají: "Co kdyby třeba jednou..."

A léta letí. V roce 1988 se oslavuje dvacetiletí oddílů. Ve Štítné se pořádá setkání bývalých tajných skautů. Již dospělí chlápci a děvčata vzpomínají na společně prožité krásné chvíle. Mají jejich vzpomínky zůstat pouhým znovuneuskutečnitelným snem?

Události však jdou rychle kupředu. Kim s Bobrem se ještě téhož roku zapojují do činnosti trenčínských sběratelů skautských materiálů. Spolu se Stonohou, Štukom a Uzlíkem vydávají dokonce občasník Zpravodaj, který informuje kromě sběratelství i o životě skautských organizací v okolních státech. Občas mezi ně zavítá i Maršal, který má spousty zpráv hlavně z ilegální činnosti skautů v Československu. Navazují se styky se skupinou ARCH SKAUT na Skurenčeně. To se už otevřeně hovoří o obnově Junáka.

přišel listopad 1989. Stonoha, Štuko, Roman, Kim, Uzlík, Bobr a mnoho jiných BYLI PŘIPRAVENI!

BCBR /Horné Srnie/

Bobr ze Slovenska je nositelem čestného odznaku Zpravodaj časopisu TAMTAM a členem redakční rady Hobby spravodajca.

SKAUTING VE KVASICÍCH

Kvasice je obec na Kroměřížsku, která se může pochlubit střediskem skautů. Skauting u nás má hluboké kořeny a bylo by dobré zhruba si připomenout trochu historie. Skautování začalo v roce 1935 za vedení B. Dohnala, syna bývalého správce statku. Za II. světové války v době protektorátu se skautování přeneslo do Chřibů a do okolí Rozsypalovy Kudlovské doliny. Velký rozmach co do počtu členů nastal po roce

období. Byli to bratři: Ing. Jan Coufal, Ředina, V l a c h y n s k ý, Chrástina, Válek, Brož, Michálek, Sohr, Kvač. Za divě: s k a u t i n g : s. Skopalová, s. Šetepová-Ředínová. U katolických skautů br. Franůšek Přecechtěl.

Po únoru 1948 však přišel konec organizace Junák a dalších dvacet let trval přísný zákaz jeho existence. Teprve rok 1968 přinesl záblesk obnovy, bohužel jen na dvě léta. To ale stačilo k obnově činnosti. Tábořilo se v Rajnochovicích a Žetechovicích. Na práci se podíleli i rodiče dětí. Byla opravena klubovna ve starém mlýně a bylo zbudováno tábořiště v Zelechovicích. Z vedoucích jmenujís. Skopalovou, br. St. Foltýna, br. Doležala a Dušana Odehnala. Nezapomeňme ocenit i obětavost vedoucích. Věnovali organizaci bezplatně bezpočet odpracovaných hodin. Přistí

Je za námi 5 letních táborů a jeden putovní. Máme kolem třiceti dětí, pěknou klubovnu v budově obecního úřadu, 10 nových stanů a část táborového inventáře. Chybí nám školení rádcové, mladý vůdce, zájem rodičů a pochopení veřejnosti, která

oběťavý a odpovědný. Skaut musí být připraven každou chvíli posloužit tomu, kdo to potřebuje, musí prosazovat humanitní ideály, milovat vlastní přírodu. Každého z nás zavazuje slib a skautský zákon. Učíme se je ctít. Protože jsme přesvědčení

již dnes neví, co vlastně skauting je. Proto bych napřed ujasnil tuto velmi důležitou věc. Všichni se domnívají, že skauting je příroda, hra a zdraví. Ale to by bylo velmi málo. My musíme plnit "Skautský slib a zákon". Během čtyřiceti let jsme si zvykli, že slibíme cokoliv, že podepíšeme cokoliv, že souhlasíme s čímkoliv. Co se vytratilo z naší morálky. Je odpovědnost a čest. Člověk přece slibujena svou čest. Skautský zákon se musí žít, musíme ho naplnit vlastním životem. Skauting je založen na dobrovolnosti a jeden z prvků jeho výchovy je stát se dobrým a mít potřebu to dobro rozdávat. My chceme mladého člověka naučit také plnit povinnosti. Francouzští skauti říkají, že povinností skauta začínají doma. Mladý člověk má umět pomáhat rodičům, rodině, ale také musí umět přiložit ruce k dílu pro veřejnost, pro svou obec. Skaut má být čestný, pravdomluvný,

že skautská idea je krásná a pro lidstvo prospěšná zveřejní vás, chlapci a děvčata mezi náš. Rozmnožte naše řady. Půjďte se učit poznáva a chránit přírodu, přijďte abyste byli užiteční naš obci, lidem kolem nás. Přijďte utužit své zdraví a obohatit mnoha poznáním svůj duševní svět.

Za středisko skautů
Dušan Odehnala

1945, kdy snad všichni ve Kvasicích skautovali /asi 350 členů/. Byla zde dvě střediska Čs. Junáka a oddíl katolických skautů. Většinou úto bratři a sestry cvičili v Sokole, neboť se razilo heslo "Co junák, to sokol". V roce 1948 se uskutečnil první a také poslední tábor chlapců na Radhošů. Stojí za to uvést pár jmen vedoucích v tom

rok si slavnostně připomeneme 60. výročí skautingu ve Kvasicích. Teď bych se chtěl rozpustit o poslední etapě existence tohoto hnutí. Již po třetí dostal skauting zelenou na začátku listopadu 1989. Od té doby uteklo už 5 let a my můžeme bilancovat. Ohlédněme se za práci, kterou naše organizace vykonala ve prospěch dětí.

Poznámka redakce

Děkujeme skautům ve Kvasicích. Jejich činnost je bohatá a společensky prospěšná. Mají krásné, estetické, pravidelné obměňované zprávy a informace ve své skřínce na náměstí. Jejich uváděné programy a zájmová činnost svědčí o užitečnosti jejich práce. Věříme, že vychovají mnoho poctivých a ušlechtilých lidí.

Redakce

Vlk odhaluje po mnoha letech:

BOLŠEVICI NÁM UKRADLI VLAJKU!!!

Belalp je známé švýcarské lyžařské středisko, ve kterém jsme pravidelně pořádali naše zimní tábory. Kromě vedoucích se nám sešlo až 65 skautů naší exilové organizace. Oddíly ze Švýcarska, Německa a Holandska nám svěřily svůj dorost. Kromě toho přijeli jednotlivci z Itálie, Francie a vzdálené Anglie.

Tehdy jsme několik dnů před Štědrým dnem přijeli z Bernu, abychom připravili tábor a strávili nezapomenutelné vánoce s dětmi. Majitelka restaurace a ubytovny paní Eggelová nás s radostí vítala a starala se o nás jako o vlastní. Opravdu si nás velmi oblíbila.

Na restaurační terase čnely tři vlajkové stožáry. Vlály na nich vlajky Švýcarska a kantonu Valais. Během naší přítomnosti se mezi nimi vesele třepetala i vlajka československá. Tím účastníci našeho tábora hned od stanice lanovky viděli, kde jsme ubytováni. Ale běda! Bolševici měli své agenty všude a jejich nenávisť byla bezmezná.

Komunisté si zjistili, proč naše vlajka na stožáru vlaje a pek paní Eggelové oficiálně oznámili, že exiloví skauti nemají právo používat státní

vlajku ČSR. Neomaleně žádali její stažení. Tomu se zasmálo nejen paní Eggelová, nýbrž i celý tábor. Nikdo z nás nebral bolševické záказы ve svobodném Švýcarsku vážně. Avšak odsouzeníhodní, bdělí a ostřížití agenti Prahy nežertovali a udělili imperialistům další ránu. Československou vlajku ze stožáru prostě ukradli. Třetí stožár čněl prázdný jako němý vykřičník.

Po rychlém nástupu jsme vztyčili druhou československou vlajku, kterou naštěstí přivezl jeden z táborníků. Tu jsme potom za pomoci zaměstnanců restaurace před kradoucími bolševiky až do konce tábora uhlídali.

VLK /Bern/

Obálku s tímto zajímavým přitiskem nám zaslal Rostislav z USA.

SAMOVA VÝTVORÁRNA

Tady si sběratelé razítek
přijdou jistě na své!

SKAUTSKÁ JMÉNA

"Užé mnoho étomu nazád", co jsme zveřejnili poslední pokračování kdysi tak populárního seriálu o vzniku skautských jmen. Spolupracovníci nám tak nějak vyschli, či co. Panovalo velké vysucho. Nyní se nám konečně podařilo jednoho z nich náležitě rozvášnit, takže se dozvíme, proč se třeba Pyškot píše s ypsilonem...

P L E C H Á Č

Hoch dostal svou přezdívku v krátkém období svého skautování po roce 1968. Zatímco ostatní kluci v oddíle měli na táboře klasické hliníkové ešusy, on - synek oficíra - se vytasil s jakýmsi pocínovaným štendlíkem, který pametoval jistě, když ne doby husitské, tak ty napoleonské zcela jistě. A tak se z obryleného Jirky stal Plecháč. Je jím dodnes, i když teď už v roli oddílového vůdce.

H L A S I V K A

Vlče, které je v našem oddíle nositelem této přezdívky, by mohlo být zcela jistě zepsáno do skautské Guinnessovy knihy rekordů! Svě přízvisko získalo jako nováček již snad po pěti minutách svého vstupu do oddílu. Jeho pisklavý a pronikavý hlásek by určitě vzbudil i mrtvého! Hlasívka je kluk, který se v přírodě ani za nejtěžších podmínek nemůže ztratit. Jeho fistulka je totiž slyšet na kilometry daleko.

Š T R Ů D L

Prototypem tohoto přízviska byla jedna z klukovských postav ve filmu "Páni kluci": cvelík, klídaš a nenasyta, který si přížen kamarádů získával kusy mamina jablčného štrůdlu. Nositel této přezdívky patří k zakladatelům našeho oddílu. Je mu už sice 14 let, ale na své skautské jméno je stále náležitě pyšný.

Ž Í Z E Ň

Jmenuje se tak jeden z roverů naší bratrské Bílé stfely z Plzně. Při všech oddílových výpravách fungoval spolehlivě jako pumpa značky Nautilus. Nebyla snad po cestě jediná studna, pramen či vodovodní kohoutek, který by minul bez povšimnutí. Oddíl začal dokonce uvažovat o tom, že bude s sebou na výpravy kvůli němu tahat 200litrovou voznici s vodou.

P Y Š K O T

Spíše než samotná přezdívka je zajímavý ten ypsilon. Její nositel je dalším z Plzeňáků. Proslavil se tím, že si radikálně zjednodušil složitý český pravopis. Rozlišováním "i" a "y" považoval za blbost a zbytečný přepych. Rozhodl se, že vystačí jenom s jedním. Vybral si právě to tvrdé. Jeho písemné projevy, zejména v oddílové kronice, patřily k literárním skvostům. Několik učitelů češtiny prý dokonce skončilo v psychiatrické léčebně. Uznejte semí, že to jeho "y" napsané třeba po "ř", "š" nebo "č" se pěkně výjímá.

D Ž O B

Přezdívka je příkladem "lajdáckých" jmen v oddíle Kondorů. Její nositel se totiž jmenuje Pavel Job, takže si to jeho kamarádi pořádně ulehčili...

Časem se ukázalo, že koncern O. K. O. měl šťastnou ruku při výběru odznaků ke stále se opékujícím příležitostem. Potvrdil to např. nevšední zájem o nový Vánoční odznak /zelený podklad, žlutě vybarvená lilie/.

Čas frčí a brzy oslavíme tzv. pálení čarodějnic. Pro velkou poptávku musel koncern nechat vyrobit odznaky v nových barvách.

Blíží se Svátek matek. Koncern O.K.O. připravil nové barevné varianty odznaku Skautské maminka.

První novinkou letošního roku je odznak k 24.dubnu. Náš patron sv.Jiří na něm symbolizuje boj dobře proti zlu.

Ve výrobě je odznak Skautské tábory 1995. Doufáme, že letos se Bujónovi podaří vyrobit ho zavčas.

Jako podzimní lahůdku vydá koncern odznaky k 5. ročníku Memoriálu K.H.Máchy v Litoměřicích.

Na Západě odznaky prodává hodný Old Kiwi. Tužby východních sběratelů uspokojuje Pilulka /Miluše Havlová, 1. máje 174, Běloves, 547 01 Néchoď/.

Vedení koncernu též laškuje s možností výroby odznaku Skautské drakláda. Zešle někdo vhodný návrh?

Ježto Pilulčina adresa vyšla v časopisech Skauting a Tramp objednávky se jen hrnou. Takže platí: kdo zaváhá...

Cipovy osmdesátky

/Dokončení z 1.strany/

Cipova prsa zdobí četné vyznamenání. K nim teď přistupuje nejnovější, které mu k osmdesátce uděluje Evropský poradní kruh.

Toto vyznamenání - Čestnou slibovou lilii - zveřejňujeme na titulní straně. Náš dobrotivý velkopták Jestřáb jí vypízlal vlastnoručně svými pařáty. Dal se pak slyšet, že mu to dalo tolik moc práce, že se potil ještě měsíc po zhotovení.

Takže, milý osmdesátníku Cipo: TAMTAM se staví do řady gratulantů, volá mohutně "umííí!" a přeje našemu praskautovi, aby třímal své náčelnické žezlo ještě dlouhá léta!!!

Vandalové rozbili kamenný památník padlých skautů

Vandalové rozbili kamenný památník skautů, které popravili fašisté během druhé světové války, na Ivančenské pod Lysou horou. Zničili několik desek a probourali zdi z kamenů, které turisté a skauti nosili od počátku vzniku památníku na vrchol Ivančeny.

Starosta obce Malenovice E. Novák s několika členy Junáka odnášeli zbytky pamětních desek do vesnice. Podle Nováka muselo být pachatelů více, protože památník byl hodně zbořený a hrubě zdi z kamenů by jeden člověk nevyvrátil. /Podle MF z 4.1.95/

Posílám vám svojí představu náboženského skautingu: SRDCE LÁSKY, KRÍŽ OBĚTI V LILII SLUŽBY. V osmdesátých letech jsem ho pro pár blízkých nechal vyrobit jako malý klopový odznáček. V devadesátých letech byl odmítnut Duchovní radou obnovujícího se Junáka.

JETI /Tanvald/

O KÁPÉZETKÁCH

Před více než padesátí léty uveřejnil spisovatel Jaroslav Foglar na stránkách "Mladého Hlesatele" - tehdejšího nejoblíbenějšího časopisu pro mládež - svůj vynález: Krabičku Poslední Záchrany, neboli "kápézetku". Od té doby zdomácněla tak, že patří k vybavení každého pořádného skauta či skautky.

Kápézetka je malá krabička se spoustou věcí, které můžete upotřebit v neočekávaných situacích: kousek křídly /když chcete napsat vzkaz na chodník/, tužka, lístek na třemvaj, mince, kus gumy, spínací špendlík, sírky apod. Nápadům ohledně obsahu kápézetky se meze nekladou. Časem získáte zkušenosti, co je zbytečné a co je neopak užitečné. Jsem již skoro deset let členem vodáckého oddílu Žlutý kvítek a rád se o některé zkušenosti s kápézetkami podělím.

RUMOVÁ KÁPÉZETKA

Když jsem vstoupil do oddílu, bylo mi deset let. Už při první schůzce na mne naléhali: "Všechno bude dobré, ale hlavně abys měl tu kápézetku!" Marně jsem tehdy přemýšlel, jak by takové správné vodácké KPZ měla vypadat. Vyřešil jsem to nakonec po svém a tak jsem na první vodáckou akci vezl kápézetku úctyhodných rozměrů. Když jsem ji v autobusu vytáhl, vedoucí zírali a okamžitě mne považovali za nadějněho nováčka. Pak ji Memon otevřel a všichni zevlovali ještě více. Půlku té krabice totiž zabírala plochá láhev s podezřele rezavou berrvou. "Co v tom, prosím tě, máš?", zeptal se Memon podezřívavě. "No co? Rum pro zahřátí", odpověděl jsem nedbale. Byly totiž velikonoce a hrozně chladno. Vedoucí se začali mocně smát. Ovšem já tím pádem měl spoustu kamarádů a ne ubytovně chtěl každý ležet vedle mne. To jsem ještě netušil, že skauting a rum spolu nejdou dohromady.

O ČTRNÁCTI KÁPÉZETKÁCH

Byl jsem již druhým rokem členem oddílu a blížily se vánoce. Marně jsem si lámal hlavu, co dám kamarádům pod stromeček. Maminka mi vydatně radila a s její pomocí jsem pak doma postupně našel 14 kovových krabiček od filmů. Hned mi bylo jasné, že zahájím sériovou výrobu kápézetek. Do každé jsem vložil nejsprávnější přísady. Na víčko pak maminka nalepila symbol našeho oddílu. Já jsem své dílo přepsal gumičkami - a bylo to. Se svými kápézetkami jsem měl takový úspěch, že jsem je musel ještě přidělovat.

KÁPÉBEDNA

Pro naše kormidelníky /rádce/ jsme v oddíle zavedli velmi užitečnou věc: kápébednu. Mělo to spíše být bápézetka /bedna poslední záchrany/, ale tento název se nějak nevžil. Kápébedna je v podstatě kápézetka spojená s lékárníčkou. Do plastické krabice vložíme kromě obsahu normální kápézetky ještě plochou baterii, náhradní žárovvičky, izolepu, hřebíčky, nůžky, otvírák, asi 20 Kč, dvě obinadla, trojcípý šátek, náplast, Anopyrin, Endiaron, Infadolon, a další důležité věci. Krabice je velmi skladná a již mnohokrát nám v přírodě dobře posloužila. Až si ji budete pořizovat, nezapomente dovnitř vlepit papír s důležitými telefonními čísly, adresou oddílu a jménem majitele kápébedny.

HOUSENKA /Plzeň/

STANY

v nejlepší provedení a levné ceně

Sportovní dům „Skauting“

Praha II., Vodčikova ul. čis. 6

My a světový tisk

ZAHRANIČNÁ NÁVŠTEVA

Náš spoločný tábor morevských a slovenských skautov na Javorine navštívila i vzácná návšteva ze Švajčiarska. Bol nou dlhoročný redaktor časopisu TAMTAM českých a slovenských skautov v zahraničí a náš dobrý priateľ Jiří Čejka /Old Kiwi/ s manželkou Kiwinkou. Milá návšteva s nami setrvala v družnom rozhovore i v nasledujúcich dňoch v Novom Meste nad Váhom. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavého ze skautského i osobného života našich krajanov žijúcich ve Švajčiarsku. Navštívili i nešu klubovnu a pamiatky Beckova.

/Novomestský skaut/

Skauti 2. oddílu z Dubnice n.V. pripravujú spoločný letný tábor s nemeckými skauty ze Steinfeldu.

Slovenská pošta hodlá 18.5. vydat skautskou známkou v nominálnej hodnote 5 Sk. BOBR

/Další zprávy ze Slovenska jsou na 20.straně/.

Světelská výzva

/Dokončení ze 3.strany/

ských lesích. V roce 1911 zde vznikl rukopis knihy "Základy Junáctví" a o rok později se uskutečnil první zkušený skautský tábor.

Bratři a sestry, podpořte naši iniciativu. Pomozte vybudovat památník A.B.Svojsíka a zrodu českého skautingu.

Názory, návrhy a kontakty prosíme na adresu: Miroslav Plachý, Kolouřatova 116, 582 91 Světlá nad Sázavou. Děkujeme.

Oškubali husu pro Havla?

V roce 1990 byl prezident V.Havel ve Švájcarsku poctěn nejvyšším skautským exilovým vyznamenaním Řádem Stříbrného lva /viz TAMTAM číslo 107/.

Nedávno jsme objevili v Magozinu Mladé fronty článek "Všechny prezidentovy dary". Stálo v něm mj.:

Prezident samozřejmě kromě darů od státníků dostává i pozornosti od obyčejných lidí. V měsících po svém prvním nástupu do úřadu mu přišly snad tisíce talismanů a nespočet malovaných talířů s jeho portrétem, ale kromě nich dostal i skautský Řád Bílého pera a dres s podpisy hokejových reprezentantů.

Zajímalo by nás, zda se redaktor MF J.Lipold dozvěděl název skautského vyznamenaní při hře na tichou poštu, či zda skauti ve vlastní opravdu někde oškubali husu, aby mohli prezidenta Havla vyznamenat.

Pep z Prahy - odborník na slovo vzatý - nám zaslal následující vyjádření: "Článek jsem svého času četl a také se podívil nad názvem onoho skautského řádu. Pan redaktor si ho zřejmě zkonstruoval z Řádu Bílého lva a Tří orlích per..."

...A JEŠTĚ NĚCO

Miky z Jilemnice, jehož půvabné obrázky nacházíte na stránkách TAMTAMU, nakreslil nádherný skautský botlem. Jestřáb od Bobří řeky se jmenuje videokazeta o spisovateli Jaroslavu Foglarovi.

SKAUTING VE SLUŽBÁCH PODNĚCOVATELŮ VÁLKY

Jakýsi rudý pisálek - zasloužilý soudruh Alois Poledník - zazářil v roce 1953 na bolševickém "literárním" nebí neuvěřitelnou 94stránkovou pablbínou. Zmíněné individuum svou slátaninu budouvatelsky nazvalo "Skauting ve službách podněcovatelů války". Doporučujeme ji k přečtení každému psychiatrovi. Co odstavec, to snůška srandy. Jenže všeho moc škodí. Komunistický grafoman např. na 51.straně výplodů chorého mozečku přirovnává Baden-Powella k Hitlerovi. Přesto budeme zhuštěný výběr pitomostí Lojzíkova Poledníka ke všeobecnému obveselení zveřejňovat na pokračování. /Mezititulky TAMTAM/. DRUHÝ DÍL.

NÁSTROJ WALL-STREETU

"Známý válečný štváček J.F.Dulles nynější ministr zahraničních věcí USA", odhaluje soudruh Lojzík, "se vyjádřil, že je třeba vytvořit takové prostředky, které by mohly zničit silou postihnout zdroje energie a komunikační prostředky SSSR. Jako bezprostřední akční program doporučoval vytvoření politických a intervenčních armád, jejichž cílem by bylo obnovení kapitalismu v zemích lidové demokracie". Soudruh Poledník nám na 46.straně své slátaniny hned objasňuje, jak tuto hrůzu objevil: "Velkou dlouhu v přípravě na toto křížácké ťežení hraje skautská organizace. Je jedním z nástrojů Wall-Streetu, jejichž pomocí jsou šířeny mezi dětmi a mládeží pomluvy o SSSR a zemích lidové demokracie, psychosa války a je připravováno uskutečnění plánu na ovládnutí světa".

SKAUTI NEBOJÍ ZA MÍR!

Rudý grafoman nám na stejné straně skýtá další výplody chorého mozku: "A to je i vysvětlení, proč nevstoupila mezinárodní skautská organizace do mohutného, více než 80miliónového tábora pokrokové mládeže, proč nevstoupila do Světové federace demokratické mládeže. Ne-

setkáme se s ní na žádném světovém festivalu, nepříjde, aby činy ukázala bratrství s pokrokovou mládeží, protože takové vztahy k bojovníkům za mír nemá a ani mít nemůže. Proto představitelé mezinárodní skautské organizace nenajdeme podepsány pod žádnou výzvu hutit obránců míru, proti útleku lidu v koloniálních zemích, proti persekuci pokrokových občanů ve vlastních zemi". Bolševický prostoduch pak připojuje další blábol: "V duchu kosmopolitické ideologie, podle zásady: 'Nejsi-li Američan, pokorně se před ním skloň a buď rád, že mu můžeš přisluhovat - to je tvá zsluha o civilisaci', staly se bývalým junáckým funkcionářům zájmy zkrachované buržoasie a především pak zájmy dolaru dražší než zájmy lidu".

NAD DALŠÍMI PITOMOSTMI MOLODCE POLEDNÍKA SE ZASMĚJEME PŘÍŠTĚ!

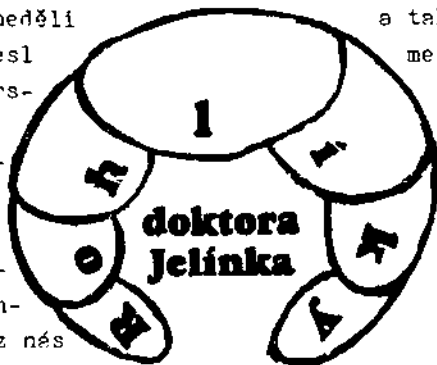
Prdlá "skautka"

V naší televizi běžel seriál Bylo nás pět. Vystupovala v něm taková prdlá padesátnice, která zásadně chodila ve skautském kroji s kloboukem. Působila dojmem blázna. Jinak o skautech v seriálu nepadlo ani slovo. Asi se jednalo jen o zesměšnění skautingu.

PEP /Praha/

Časopis Slovo na neděli ze 17.9.1994 přinesl reportáž Ilony Borské pod tímto názvem. Pro nás, kteří vlastníme Rohlíky ve svých fototékách, to vyvolalo milou vzpomínku. Ti nejmladší z nás už Rohlíky nepamatují

a tak pro ně otiskujeme pár výňatků z onoho článku.

Čtení při svíčce mělo v záhlaví motto z Konfucie: JE LÉPE ZAPÁLIT MALOU SVÍČKU NEŽ PROKLÍNAT TEMNOTU.

Když jsem od Čechů, žijících v Holandsku slyšela, jak se těšili na rohlíky od doktora Jelínka, usoudila jsem, že vědec fyziolog v exilu pro potěšení rodiny i přátel občas upekl zlatové a křupavé pečivo.

Omyl. Rohlíky, o kterých je řeč, měly podobu. Vysvětlili mi to osobně Marta a Jan Jelínkovi v jedné malostranské kavárně.

"Odcházeli jsme do exilu po vánocích 1968 dost komplikovaně, jako pětičlenná rodina. Nejdříve jsme dostali stipendium v Kanadě, po půl roce jsme se ale rozhodli pro návrat do Evropy. Naskytla se nám možnost pracovat v Nizozemí. Holandsko je vlídné k lidem "odjinud". Člověk odjinud ochotněji splyne, nic ho nenutí k menšinové izolaci. Každá karta má dvě strany : děti snadno získávají holandské kamarády, ale svůj rodný jazyk nedovedou. I ty, které česky docela dobře mluvily, byly většinou v češtině negramotné. Když naše dcery začaly chodit do školy, každý den jsme si spolu chvíli sedli a slabikovali nějakou českou pohádku, zpívali písničky."

To ovšem každá exulantská rodina nedělala. Důsledky se projevily například na skautských táborech. Jako v řadě jiných zemí, vznikly i v Holandsku počátkem 70.let oddíly Českého a slovenského exilového skautingu. Jelínkovi se v něm zapojili do práce. Paní Marta, skautským jménem Ček, byla skautkou od dětství, Jan se dostal ke skautskému životu teprve "na dospělá kolena", ale rychle mu přišel na chuť. Roku 1976, když holandské oddíly společně tábořily v Rakousku, ověřil si, že dětem často působí potíže i český rozhovor a zprávy na táborové tabuli značná část skautíků prostě nerozluštila. Tam v Königswaldu poprvé začal doktor Jelínek učit i další děti pomocí různých her češtinu a dějiny českých zemí.

{Nedá mi to, odbočím od hlavního tématu : Proč vlastně exiloví skauti z Nizozemí tábořili až v Rakousku ? Pro tu blízkost k domo-

vu ? Odpověď je prostší : v Holandsku není údoří. Vodní skauti tu mají ráj, ale správný tábor po našem, podkova stanů na podsadách pěkně v cípu louky mezi lesem a říčkou, se tam postavit nedá. Proto jezdili do Rakouska, Německa, Lucemburska, Francie, Švýcarska a Švédska. Ukážou mi fotky : podkova stanů, dřevěná brána a kuchyně. ta ze všech nejmilejší vlajka na stožáru. Mohlo by být docela dobře na Sázavě nebo u Hečvy, ale bylo to odtud daleko.)

Tehdy po návratu z tábora uveřejnil dr. Jelínek v exilovém bulletinu OKNO výzvu k rodičům. Navrhoval zřízení dálkové školy pro české a slovenské děti. Neprosadil ji, ale nevzdal se. Zjara 1977 se ozývá znovu, nabízí zájemcům (opět zadarmo) oběžné kazety: na jedné stopě nahrávka pro mladší, na druhé pro větší děti, přibližně tak do 13 let : trochu dějepisu, zeměpisu, češtiny. Pro děti budou na kazetách soutěžní otázky, výsledky najdou ve skautských časopisech, stejně jako některé texty z kazet : nezapomeňte jen kazetu poslat na další adresu.

Spolupráce se skautskými časopisy TAMTAM a STEZKA klapala, oběžné kazety se ujaly. Děti odpovídaly s chybami, ale s chutí. Nastal čas vymyslet něco i pro ty větší, aby trochu poznaly českou literaturu, divadlo, nejnovější historii. Tak tedy vznikl ROHLÍK : ROverské Hudbně Literární Kazety.

Stáli o ně Češi nejen v Holandsku, ale také ve Švýcarsku, Německu a dalších zemích. Obsahovaly např. scény z divadla V+W, přes Hornička po Semafor, Čapkovy povídky i písničky Ivo Jahelky, dialogy Suchý-Molavcová a pod. Jedním skautským táborem ve Švýcarsku znělo od rána do večera "Medvědi nevědí, že turisté nemají zbraně" coby táborový hit.

K Rohlíkům pak přibýlo ČTENÍ PŘI SVÍČCE, rozmnožený text bez kazety, zato s mnoha obrázky. Také LISTY DO BLOKU, na pomoc v zapeklité české gramatice.

Děti někdy připojily vlastní literární výplody, jako mapř. "Bystrý býk snědl zbytek byliny, ale bylina nebyla obyčejná. Byla od bylinářky z Bystřice a z býka se stal nábytek...".

Už jen poslední otázku : Kolik let jste to dělal ? Musela s tím být přeci spousta práce, s přípravou, natáčením, kopírováním, expedicí na 40 adres ? "Přibližně 13 roků. Skončili jsme po listopadu 1989. Už není důvod, lidé z exilu sem jezdí, kupují knížky, předplácejí noviny."

Je to pravda. A že si i ti mladší je dovedou přečíst, to je ve slušné řádce případů zásluha jistého dr. Jana Jelínka, badatele v oboru fyziologie.

24. dubna

Svatý Jiří

patron skautů

Jméno Jiří se řecky řekne Georgios a znamená rolník. Sv. Jiří však má jmen dlouhou řadu, neboť patří odedávna k nejuctívanějším křesťanským mučedníkům na Východě i na Západě. V byzantských legendách je nejčastěji nazýván megalomartyr - velkomučedník, či tropaiforos - nositel vítězného praporu, ve starých slovanských verzích těchto legend pak velikomučeník, pobědonosec ... V jeho příběhu je však zvláště důležité rozlišovat "pravdu a báseň". Zpráv o jeho životě není totiž mnoho, zato legend přímo úroda. K historickým údajům patří, že byl vysokým důstojníkem římských legií za Diokleciána a u dvora sloužil za císařova pobytu v maloasijské Nikomédii (na pobřeží Marmarského moře). Tam se přišlo na překvapivou skutečnost, že je křesťanem. Nastal obvyklý proces : přesvědčování, donucování, mučení a na konec poprava. Georgios byl sťat mečem roku 303. Pohřben byl prý v Lyddě; což je malá vesnička blízko přístavu Jaffy, kde po necelých dvou desetiletích postavil římský císař Konstantin, zvaný Veliký, první svatojiříský chrám na světě. Jiří byl totiž jako světec uctíván hned po smrti a také od počátku zobrazován jako bojovník na koni, probodávající draka. Toto zpodobnění je symbolické, saň znázorňuje zlo. Někdy vidíme na obrazech i ženskou postavu (později v podobě klečící dívky). Podle ranné tradice šlo prý o Diokleciánovu ženu Alexandru (21.4.), která se - ovšem marně - snažila Jiřího zachránit a manžel na ni proto zanevřel (zřejmě ji podezříval z tajné sympatie k mladému důstojníkovi). Úcta k sv. Jiří se z Malé Asie šířila doslova všemi směry, po Lyddě mu byly zasvěceny čtyři chrámy v Konstantinopoli, pak v řadě dalších míst, nakonec i jedna celá země převzala jeho jméno - Georgie (rusky Gruzie). Jakým způsobem se světcova obliba přenesla na Západ, není dosud přesně objasněno ; v Římě mu byl první kostel postaven v roce 683, ale ve Francii mnohem dříve, už v 6. století. První vládnoucí francký rod Merovejců dokonce od Jiřího odvozoval svůj rodokmen. Dokladem velmi ranné svatojiříské tradice jsou některé z našich nejstarších kostelů, především v Modré u Velehradu (vybudovaný v letech 830-840 irskoskotskou misijí). dále Svateý Jiří na Pražském hradě, na Řípu atd. V Anglii je Jiří zemským patronem a světce proslulého Podvazkového řádu. Byl ctěn jako ochránce Kyjevské Rusi ; kníže Jaroslav Moudrý (27.4.) mu v Kyjevě r. 1037 zbudoval chrám, a nejen to - při křtu přijal jméno Georgius.

Nejstarší svatojiřská legenda je latinská - Passio S.Gorgii - a napsal ji už ve 4.stol. římský autor Pasistratus. Byzantské legendy se začaly objevovat od konce 5. a na začátku 6.století. můžeme je přirovnat ke stromu, který se stále větví a košatí. Jde o básnivou fantazie, dobrodružné příběhy, románové příběhy. Svátý Jiří v nich bývá zachráncem ohrožených dívek, strádajících vězňů, zajatců, psanců na útěku, ale také příznivcem rolníků, pasáček. Zkrátka - ve shodě se svým jménem - prostých venkovanů a jejich rodin.

Pojednání z knihy Anny Bauerové TISÍC JMEN V KALENDÁŘI nám zaslala Hana Jančíková ze Sezimova Ústí.

Pozdravovna

převážně s novoročním přáním

Skautky I.odd.LUNA, Louny

Akela, vedoucí dívčího oddílu Všenory ze sněmu v Olomouci

13 lyžařů z mnichovského oddílu sv.Jiří ze Sv.Martina

Středisko Mělník, Old scout club z V.skautského semináře v Praze

Radko z Grenady

Tom za oddíl v Písku.

Oddávky

Dne 11.2.tr. se nám vdaí D i b j i k v kostele sv.Petra a Pavla ve Všetatech. Jmenuje se Leď Janoušková. Předpokládáme, že je oddá vai P.Birka, býv.duchovní správce z Lucernu, sám taky skaut.

Doporučujeme

Salesiánské středisko mládeže v Praze-Kobylisích vydalo výborný zpěvník HLAHOL se spoustou skautských písniček. Možno objednat za Fr.10,- v naší administraci-

Podniky

Oddíl Sv.Jiří Mnichov :

8.- 22.4. velikonoční tábor ve Sv.Martině

13.5. schůzka

10.- 17.6. svatodušní tábor "

24.6. schůzka

15.7. "

29.7.-12.8.letní tábor "

H Á D A N K A

Sedlák měl pozemek, na kterém stálo 24 jabloní. Když uhodnete, jak ho rozdělil, aby každé z jeho osmi dětí dostalo stejně velkou parcelu se stejným počtem jabloní, máte předplacený příští ročník Tamtemu.

Marcia

8. ①

1./ Kdo byl jed-nou skau-tem, zus-ta -ne vždy skau - tem
2./ Prís-nost na lid chu - dý pla-tí u všech vau - dy

to je Ci -py pří-slo - ví..... kdo ho jed-nou poz-nal, ten s ur-čí-tos -
hla-sa - jí - nám vla-da - ři..... je-nom že nás Ci -pa má srd-ce měk -

tí s uc-tou je-ho jmé-no vy -slo -ví.... O-sm de-sát ro-ků s Ma-rienkou po
ke s přís-ností se mu-to ne-da-ří.... On je ná-čel-ník náš ná-le-ží mu

bo-ku v skaut-ském kru - hu os-la - ví } Ná-čelník, vždyť on je pře-ce náš...
náš dík, Bůh zdra-vím ho ob-da-ří! My si ho... na prsou hřeje - me

vzor, pří-tel a me-ce - nás.....

sto let je -mu pře-je - me.....

Tvo - Zpěv.

1. Ci -puško, bra-tře, ná-čel-ní - ku náš, my s ky-tičkou ver-so-vá - nek
2. Ci -po náš ev-rop -ský ná-čel - ní - ku ,

spě-chá - me Ti přát... Pa-trí to pře-ce k do-bré-mu zvy - ku; my chce-me Ti Tvo - je
pří-chá-zí - me přát... } srd-ce ro-ze-hrát... Vždyť víš, že jedné kr-ve jsme... v ob-di-vu, uc-tě a lás-ce jsme

srd-ce ro-ze-hrát... Vždyť víš, že jedné kr-ve jsme... v ob-di-vu, uc-tě a lás-ce jsme

Ti od-da - ní Hud' zdráv.. hlasitě vo-lají... akauti a le-vičku Ti tisknou všichni

Tvo - ji pod - da - ní

Chcem Ti Tvoja srdce ro-ze - hrát.....!

Vokál-Zpěv 1/2

Hudba : Karel Veselý
Slova : Karel Kukal/Cookie

Náčelník

Jubilejní pochod

- Version : 1. Kdo byl jednou skautem,
zůstane vždy skautem,
to je Cipy přísloví....
Kdo ho jednou poznal,
ten s určitostí
s úctou jeho jméno vysloví....
- Osmdesát roků
s Marienkou po boku
v skautském kruhu oslaví
náčelník, vždyť on je pfece náš,
vzor, přítel a mecenáš !
2. "Přísnost na lid chudý
platí u všech všudy.."
hlásají nám vladaři.
Jenomže náš Cipa má srdce měkké,
s přísností se mu to nedaří....?
- On je náčelník náš
náleží mu náš dík -
Bůh zdravím ho obdaří !
My si ho na prsou hřejeme,
sto let jemu přejeme.....!
- Trio : 1. Cipuško, bratře, náš náčelníku,
my s kytičkou veršovánek
Ti spěcháme přát.....
Patří to pfece k dobrému zvyku
My chceme Ti Tvoje srdce rozehřát.....!
- Vždyť víš, že jedné krve jsme,
v obdivu, úctě a lásce jsme Ti oddaní...
Buď zdráv - hlasitě volají skauti
a levičku Ti tisknou
všichni Tvoji poddaní....
2. Cipo, náš evropský náčelníku,
my s kytičkou veršovánek
Ti přicházíme přát.....
patří to pfece k dobrému zvyku
Coda ~~4~~ Chcem Ti Tvoje srdce rozehřát !

F I N E

Pozn. Old Kiwiho: Cipo, písničku si pěkně natrénuj. Vyzkoušíme Tě!!!

Slovenská vyznamenání

RAD STRIEBORNÉHO VLKA. RAD STRIEBORNÉHO TROJ-LÍSTKA: uděluje se za vynikající zásluhy o skautské hnutí a za celoživotní skautskou práci. Počet nositelů obou řádů může být pouze sedm, tzn. dohromady čtrnáct.

SKAUTSKÁ LÁSKA: uděluje se činovnicím a činovníkům za dlouholetou výchovu mládeže. Nositel musí nejméně deset let v této činnosti prokazovat dobré výsledky.

ZA SKAUTSKOU VERNOST: vyznamenání má tři stupně a uděluje se 24.4. dlouholetým aktivním členům.

ZA SKAUTSKÝ ČIN: uděluje se skautkám a skautům za hrdinný čin.

TRI PRŮTY BRATSTVA: řád se uděluje členům Junáka i neskautům, kteří se obzvlášť zasloužili o vzájemnou spolupráci mezi Čechy a Slováky. Řád se uděluje 1.12., tzn. v den obnovení Slovenského skautingu.

/Pošle nám někdo vyobrazení těchto řádů???

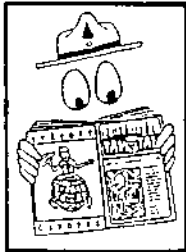
ZNAKOLAM

Která skautská organizace používá tento znak? Jelikož se čtenářstvo TAMTAMU skládá pouze z inteligentů, víme, že Afriku (a třeba i Austrálii) nebudete brát v potaz.

Už se moc těšíme na výsledky vašeho bádání!!!

V Žiline sa konalo slávnostné zhromaždenie na počesť 75. výročia založenia skautingu na Slovensku. Medzi čestnými hosťami bol zástupca Kancelárie prezidenta republiky, Matice Slovenskej, Junáka, Harcerov a ZSMV. Na zhromaždení bolo oi. vyhlásených šesť nových držiteľov najvyššieho skautského vyznamenania Strieborný trojlístok a šesť držiteľov Strieborného vlka. Zároveň bolo 50 činovníkom udelené vyznamenanie Za skautskú vernosť I.a II. stupňa. 18 činovníkom vyznamenanie Skautská láska. PEPČA /N.Mesto n.V./

TAMTAM - nezávislý časopis ze Švýcarska

Vydavatelé: Cookie a Old Kiwi. Vychází čtvrtletně. Ročník se počítá "od téžora do téžora", tzn. od října do července. Adresa redakce /Old Kiwi/: Jiří Čejka, Sonnenbergstrasse 98, CH-8610 Uster. Adresa administrace /Cookie/: Karel Kukel, Blockweg 4, CH-3007 Bern. Roční předplatné pouhých 15 sFr nebo ekvivalent. Mimošvýcarsí čtenáři mohou bankovky zasílat v obálce - žádné šeky!!! Finanční podpory jsou velmi vítány. Časopis je zasílán pouze předplatitelům. Na bezplatné posílání různým knihovněm, archivům apod. nemáme peníze. Bankovní spojení: Bank Leu AG, 8022 Zürich, konto 80-317-5, Zugunsten von 9000-21247-1 Jiří Čejka.

Uzávěrka příštího čísla: 20.5.1995 KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

REPRINT TAMTAMU V ČR: Oldřich Němec, Finské 1, 101 00 Praha.